U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2015, č. j. JMK 137989/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2016, č. j. 30 A 3/2016 – 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v podání ze dne 18. 5. 2016 uvedl, že podává odvolání proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Toto podání vyhodnotil Nejvyšší správní soud jako kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení zmíněného usnesení krajského soudu, kterým byla zamítnuta jednak jeho žádost o prodloužení lhůty ke sdělení a doložení osobních a majetkových poměrů a dále jeho návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu a co navrhuje.

[3] Kasační stížnost ze dne 18. 5. 2016 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť v ní bylo pouze uvedeno, že stěžovatel podává odvolání proti v záhlaví uvedenému usnesení krajského soudu, které odůvodní ve lhůtě 15 dní.

[4] Nejvyšší správní soud považuje za nutné předeslat, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísné obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou obecně vymezenými kategoriemi, které musí být v kasační stížnosti naplněny konkrétním

a jedinečným obsahem, stěžovatel tedy musí vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[5] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Usnesením ze dne 27. 5. 2016, č. j. 9 As 129/2016 - 6, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označené usnesení krajského soudu, a uvedl, co navrhuje. Zároveň byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[8] Stěžovateli se nepodařilo doručit na jeho adresu trvalého pobytu, proto dané usnesení Nejvyšší správní soud 2. 6. 2016 vyvěsil dle § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Dle § 50 odst. 2 o. s. ř. se písemnost považuje za doručenou desátým dnem po vyvěšení.

[9] Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, mu bylo doručeno v pondělí 13. 6. 2016. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti uplynula ve středu 13. 7. 2016. Požadované odůvodnění kasační stížnosti a petit nebyly do dnešního dne soudu doručeny.

[10] To znamená, že výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti nebylo v jednoměsíční lhůtě stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyhověno.

[11] Soud tak uzavírá, že na kasační stížnost je třeba hledět tak, že postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu